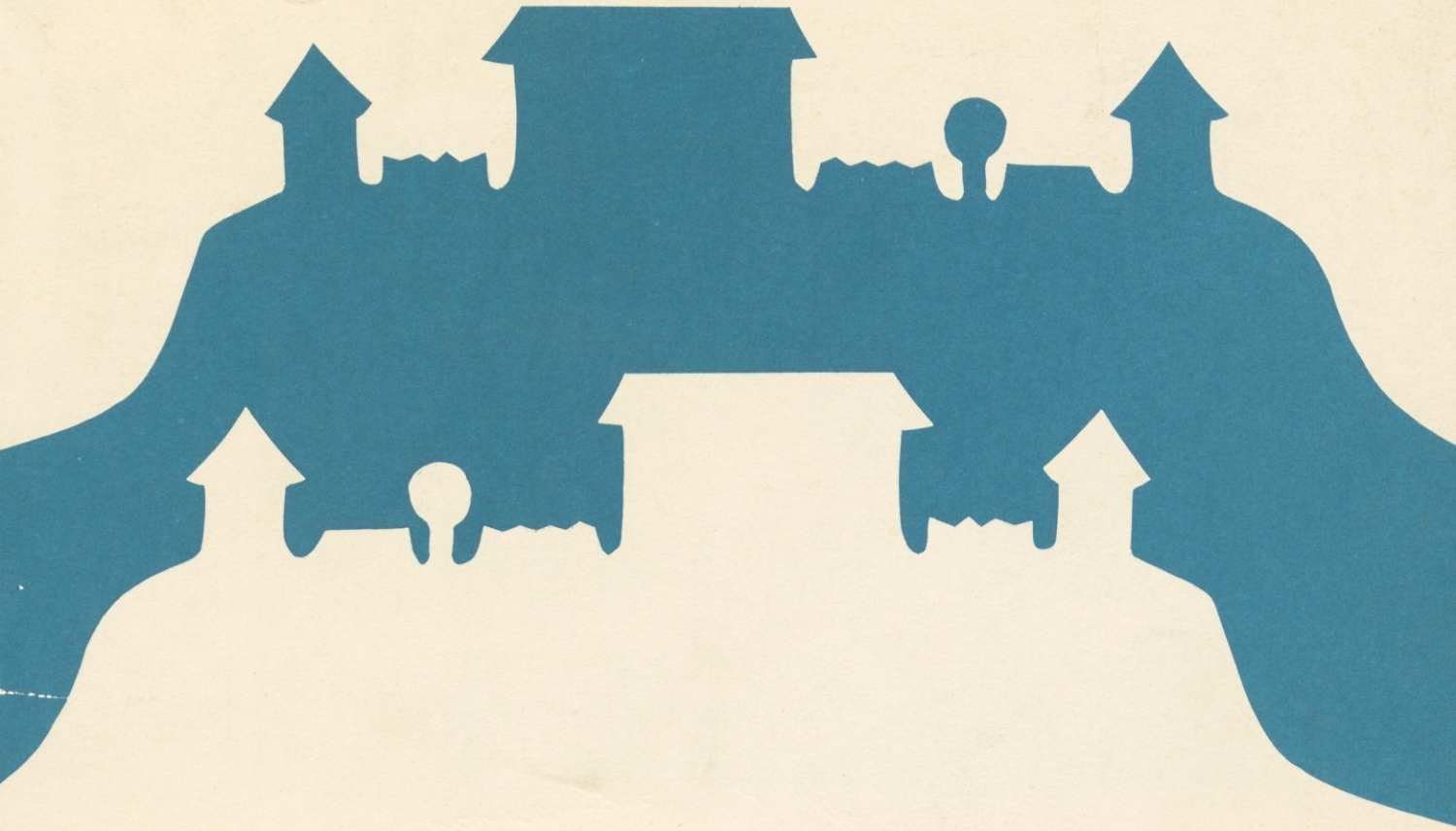

MI KUJEMO

GLASILO učencev OŠ Olge Meglič Ptuj

GLASILO
OSNOVNE ŠOLE OLGA MEGLIČ
P T U J

M I K U J E M O

JUNIJ 1984
ŠOLSKO LETO: 1983/84

RAZMIŠLJANJE

Nekega pomladanskega popoldneva sem se odpravila na sprehod. Bilo je pozno popoldne in sonce je radodarno sipalo svoje zadnje žarke na pokrajino, ki se je komaj prebujala iz zimskega sna. Vtravi so se bleščale dežne kapljice, saj je še pred kratkim deževalo. Zrak je bil čist in poln ozona, da je prijetno dišalo. Bilo je enkratno popoldne. Hodila sem po stezicah skozi gozd in med travniki in njivami. V zavetju leske sem zagledala prve zvončke in trobentice, ki so se plašno stiskali k tlom, saj so bila jutra še precej hladna. Šla sem dalje in zaslišala razigrano žuborenje potoka. Kot da je tudi on opazil, da se bliža pomlad kakor kraljica vseh deklet s krono cvetja na glavi. Resnično, narava se je prebujala in postajalo je zmeraj topleje, zmeraj lepše in prijetneje. Ljudje pa postajamo zmeraj manj prijazni. Vedno večji tujci smo si. Ločijo nas jeziki, ločijo nas državne meje. Včasih premišljujem, zakaj ne ukinejo mej, zakaj ni povsod enako, zakaj se ne moreš povsod počutiti tako prijetno, kot v svoji domovini? Zakaj smo na svetu dobri in hudobni ljudje? Zakaj so vojne, zakaj, zakaj, zakaj? Veliko je teh zakajev in težko je odgovoriti na vse ...
Iz takšnega premišljevanja me je zbudila kuharica, ki je žalostno zakukala. Morda je tudi ona začutila, kakšni prepadi nastajajo med ljudmi.
Tedaj sem prišla na vrh hriba in pred mano se je odprl veličasten razgled. Videla sem ves Ptuj in njegovo okolico. Videla sem zvonik ob cerkvi in na griču ptujski grad, ki se je bleščal v rahli svetlobi poslavljajočega se sonca. Voda v dravskem jezeru se je bleščala v vseh mavričnih barvah. Čez most so hiteli ljudje in avtomobili. Nekateri v službo, drugi k svojim družinam. Vsem se je mudilo, tudi meni, kajti sonce je že nehalo osvetljevati to lepo pokrajino, košček moje domovine. V njej živijo srečni ljudje, ki ne vedo, kaj je prava nesreča, ne vedo, kaj je lakota, vojna, kuga ...
Ja, lepo je v naši domovini biti mlad ...

Ribič Karmen
8.a

Ker se naša šola imenuje po borki Olgi Meglič, smo se odločili, da zberemo čim več podatkov o življenju in delu revolucionarke.

POIZVEDOVALNA NALOGA

Na pobudo piorske organizacije smo našo šolo poimenovali po revolucionarki Olgi Meglič. Ponosni smo nanjo in želimo nadaljevati njeno delo. Vemo, da je bila tovarišica Megličeva vestna delavka, borka za človeške pravice, dobra mati, tovariška, neustrašna in dosledna žena. Trdno je verovala v zmago pravice, za katero se je borila tudi sama.
Spomin na Olgo Meglič, ki je bila ustreljena v Mariboru leta 1942, je še posebno živ med prebivalci Vičave. Blanka, Tonček, Maja, Urška in Irisy vsi iz 5. razreda, so zvedeli od starejših prebivalcev Vičave nekatere in ti zanimivosti.
Kot krojaški pomočnik sem se rad udeleževal izletov. Spominjam se izleta v Maribor, kjer je bil shod delavcev v Studencih. Med nami je bila tudi Olga Meglič. Poznal sem jo kot borko za delavske pravice v ptujski Pletarni. Prišli smo do Hajdine. Tam nam je Olga razdelila rdeče trakove. Že v Staršah pa smo jih morali odstraniti na zahtevo orožnikov. Videla se je, da je Olga poskušala spodbuditi mnoge delavce, da bi sodelovali v bojih za delavske pravivice.

Blankina stara mama je poučila vnukinjo.
Olga Meglič je stanovala na Vičavi z možem in dvema predšolskima otrokoma. Oba sta bila zaposlena v Pletarni. Ker sta imela nizke osebne dohodke sta družino težko preživljala. Olga je hitro spoznala krivice, ki so jih čutili delavci, zato se je že mlada vključila v delavsko gibanje in postala član KPJ.

Leta 1941 se je Olga Meglič takoj vključilav akcije proti okupatorju. Pri njej doma soose skrivali partizani in se dogovarjali za razne akcije. Da bi lažje in neopazno prišli do njene hiše, je skopala njivo in jo zasadila s koruzo in sončnicami. Čeprav je vedela za kruto maščevanje okupatorja, je bila pogumna in se ni bala izpeljati še tako težke in nevarne naloge.
Izdana je bila pri prevažanju partizanov čez Dravo. Zaprli in mučili so jo, da bi izdala sodelavce. Ker tega ni storila, je bila ustreljena na dvorišču mariborskih zaporov. Ker so okupatorji ubili tudi moža, sta ostala oba otroka brez staršev.

Ines pripoveduje:
Naša šola se imenuje po borki Olgi Meglič. Po rodu je bila Primorka, vendar se je morala umakniti pred fašisti na Hajdino. Pri Megličevih je delala ilegalna tiskarna. Olga Meglič je postala članica ptujskega okrožnega komiteja KPS. Pri njih sta se zadrževala Franc Osojnik in Mima Kovač - Barčka. Olga je prevažala preko Drave s čolnom orožje. Po padu Lackove čete so Olgo in moža aretirali. Njuna otroka pa so fašisti vzeli babici in ju odpeljali v Nemčijo. Otroka sta postala ukradena.

Urška je zvedela pri babici, da je bil razpoznavni znak za varnost cekar s srpom pred hišo. Na domu Olge Meglič so se vrstili partijski sestanki. Mnogi pogovori o naprednem gibanju so stekli ob Dravi ob "kopanju" saj so Medličevi živeli blizu reke. Olgin dom je bil pribežališče ilegalcev. Ona je izpolnila vsako še tako težko nalogo. V veliko oporo ji je bil mož Albin.

Tonček si je natančneje ogledal spominsko sobo Olge Meglič na Vičavi in zapisal:
V spominski sobi Olge Meglič na Vičavi so ohranjeni razni dokumenti, slike in nemški razglasi.

Pri vratih so pisma, ki jih je pisala svojim najbljižjim. Vidomo tudi razglas. Na njem je zapisana tudi ona. Na steni je še njena slika in za njo Albinova in Olgina druga mati. Naslednje slike so iz njene mladosti, izlet na Vurberg, zbrana družina, Olga z otrokoma, Albinova mati in potem so razni dokumenti iz mariborske in ptujske zaporne knjige. V spominski sobi so tudi okrogle mize, kjer se sestajajo aktivisti in vaščani in se spominjajo težkih dni. Zraven pa je dom krajanov Vičava.

Učenci na naši šoli so aktivni. Vključeni so v številne interesne dejavnosti, udeležujejo se akcij, kjer se kaj tudi zasluži, radi berejo, obiskujejo kulturne prireditve, planinarijo ....
Kaj bi naštevali! Preberimo, kaj so sami zapisali.

KAKO SODELUJEMO Z VRTCEM?

Hodim v 1. razred. Naša tovarišica je Breda Korenjak. Večkrat se srečamo s cicibani iz vrtca. Bili so pri naših učnih urah. Nastopali so na šolskih proslavah. Čestitali so nam, ko smo postali pionirji. Skupaj smo pozdravili pisateljico Branko Jurco, ko nas je obiskala. Cicibanom iz vrtca želim, da bi postali dobri učenci.

Uroš Rogina

NAŠ PEVSKI ZBOR

V šoli Olga Meglič obiskujejo tudi prvi razredi otroški pevski zbor. Na začetku šolskega leta pride tovarišica Damiševa v razred in preizkusi glasove. Vsak, ki je izbran, mora dvakrat na teden hoditi k vajam. Pojemo partizanske in otroške pesmi. V mesecu maju smo peli na reviji pevskih zborov v srednješolskem centru. Vsi smo se potrudili in lepo zapeli. Tako smo bili tovarišica in mi veseli in zadovoljni.

Melita Trop
1. c

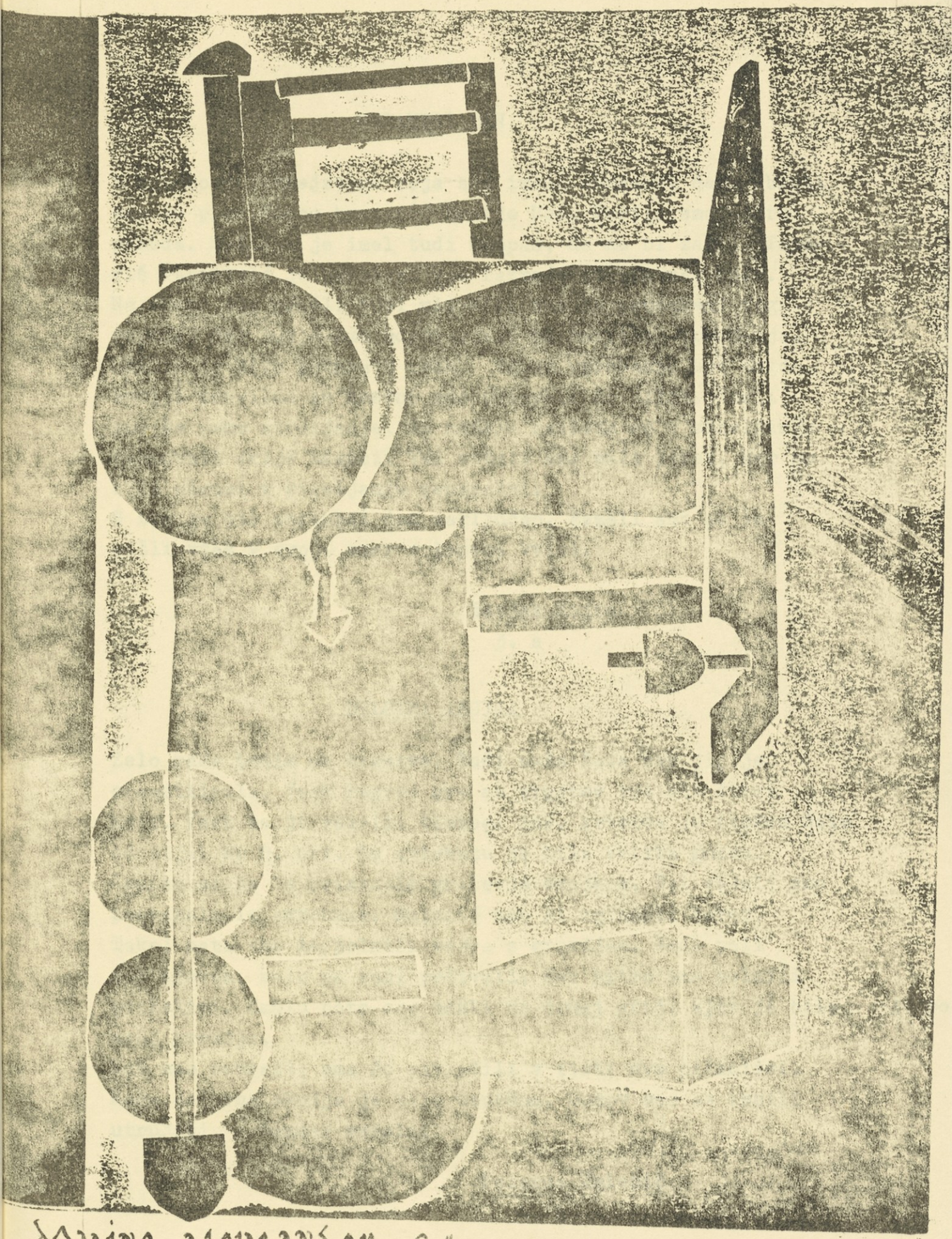

DOMINE ALEXSANDER 6.B

OBRAMBNI DAN

V soboto devetnajstega maja smo imeli obrambni dan. Zbrali smo se pred domom krajanov Bratje Reš. Dobili smo načrt pohoda. Sošolec je imel tudi kompas, da ne bi zašli. Tovariš ravnatelj je poklical vse razrede po vrstnem redu. Na vrsto smo prišli tudi mi. Bili smo že neučakani tega pohoda. Med potjo smo odgovarjali na različna vprašanja. Možnih je bilo petnajst točk. Vsako vprašanje smo odgovorili pravilno in končno smo prispeli do cilja. Imeli smo še samo streljanje. Iz našega razreda so v streljanju tekmovali trije učenci. Vsi ostali smo bili jezni, ker so bili učenci v streljanju neuspešni.
S tem je bil obrambni dan zaključen. Razšli smo se in odšli vsak v svojo smer z lepimi vtisi.

Bezjak Mojca
3. a

DELOVNA AKCIJA

Zelo rada hodim na trgatve. Tudi naša šola nam jij je organizirala. Vsak razred gre na trgatev tri ali štiri krat. Vsak se je veselil tistega dne. Avtobus je izpred šole odpeljal ob 8. uri. Na avtobusu je bila velika gneča. Končno se je le prikazalo gričevje Grajene. Vsi veseli smo poskakali iz avtobusa. Najprej smo si ogledali teren. Takoj nato smo že polnili vedra z grozdjem. Tudi peli smo zraven, malo pa tudi počivali. Kar hitro smo polnili prikolici. Kmalu nato smo odšli na drugi grič, kjer je bilo manj grozdja.
Kar smo nabrali, smo še natlačili v tisti dve prikolici. Naša delovna akcija je bila uspešna. Domov smo se vrnili utrujeni, a vendar veseli.

Polonca Kolarič
4. b

NAŠA ŠOLSKA KNJIŽNICA

Na naši šoli deluje knjižnica že od ustanovitve šole. Mentor je vsa leta tov. Golobova, ki pomaga urejati razne stvari. Izposojo vodita vedno po dve učenki. Več se jih je že menjalo. Od začetka lanskega šolskega leta delava v knjižnici s sošolko Mileno, včasih nama pomaga še Liljana. Knjige imamo pretežno svoje, nekaj pa izposojenih iz Študijske knjižnice iz fonda potujoča knjižnica. Nekaj knjig smo dobili tudi v dar. Izbira čtiva je raznolika, zanimiva, zato si želimo, da bi prihajalo več bralcev po knjige. Pridite, saj se za vsakega kaj najde. Naša vrata so odprta vsak petek 6. učno uro.
Boste videli, ne bo vam žal.
Tako kot me tri bo tudi tov. mentorica vesela obiska.

Brigita Hvala
7. a

ANKETA:

KAJ MISLIŠ O KULTURNIH PRIREDITVAH, KATERIH SE UDELEŽUJEŠ IN ZAKAJ?

- So zelo v redu in so mi všeč.
- Kulturne prireditve so zelo poučne. Rada se jih udeležujem, ker se ob tem dosti naučim. Hodim v kino, gledališče, k folklori. Želim si, da bi jih bilo še več.
- Udeležujem se glasbenih prireditev in hodim v kino, ker je tam špica in se tam zbira ves "ptujski folk."
- Kulturnih prireditev je na naši šoli zelo malo. Tudi tovariši učitelji bi nas lahko malo bolj spodbujali k takšnim prireditvam, kot so bile za Prešernov dan.
- Rada gledam v kinu mladinske filme. Eden izmed takih je bil Mah na asfaltu, ki smo si ga ogledali v okviru kulturnega dneva. Tudi v gledališču rada spremljam razne predstave, vendar se jih izven šole ne udeležujem.

- V zvezi s kulturnimi dnevi je vse v redu. V teh proslavah si želim, da bi sodelovalo čim več otrok. Tudi gledališče in podobno je v redu.
- Kulturnih prireditev se rada udeležujem zato, ker so poučne in zanimive. Želim si, da bi bilo še več takšnih prireditev ne pa samo za Prešernov dan.
- Mislim, da je to nekaj zelo prijetnega in se rada udeležujem predvsem pevskega zbora. Rada pojem.

UTRINKI S PLANINSKEGA IZLETA NA GRINTAVCU

Na naši šoli že dolgo deluje planinski krožek. Vodi ga tovarišica Lačen. V krožek je vključenih sto učencev. Na izlete hodimo učenci od prvega do osmega razreda. Vsi komaj čakamo, da gremo na izlet.
Tako smo se zmenili, da bomo obiskali Cojzovo kočo.
Bila je sobota, Zgodaj zjutraj smo se planinci naše šole zbrali pred železniško postajo.
Najprej smo se z vlakom peljali do Ljubljane kjer smo t prestopili na avtobus, ki nas je pripeljal do Kamniške Bistrice. Tam smo se začeli vzpenjati. Najprej smo tekali, nato se nas je začela lotevati utrujenost.
Pot je na začetku bila še položna, nato pa vedno bolj strma. Hodili smo po gozdu. Čeprav je bil že april, smo našli še kakšen zvonček. in trobentico. Imeli smo tudi vodiča, ki nam je o vsaki, pravkar razcveteli roži znal še kaj povedati. "To je planinska vrtnica, to je nizki planinski bor," nam je razkazoval že lepo ozelenele rastline.
Tu in tam je zapel že kakšen ptiček. Tudi mi smo ga poskušali oponašati, a ni in ni šlo.
Malo po tem, ko smo s hojo začeli, se je prikazala še kakšna veverica, pozneje pa jih ni bilo več videti.
Višje smo bili, manj je bilo zelenja. Vedno več je bilo skal in po tleh še samo kamenje.

Večkrat smo tudi počivali. Počitek smo uporabili za malico, predvsem pa za opazovanje narave. Na drevju smo iskali mah in tako smo brez kompasa vedeli, kje je sever.
Na planinski poti je bilo tudi veliko košev za smeti, zraven pa opozorilo: "NE ONESNAŽUJ NARAVE!" ali "ZA SMETI JE KOŠ, NE OKOLJE, V KATEREM ŽIVIŠ!" Očitno so samo takšna majhna opozorila zadostovala, da nikjer ni bilo videti smeti.
Pa tudi planinec ni pravi planinec, če ne zna skrbeti za naravo in tudi planinskega cvetja ne sme trgati. Bolj smo se bližali planinski koči, nevarnejša je bila pot. Vreme je bilo popolnoma jasno, brez vsake megle. Bilo je tako toplo, da nam je v kratkih rokavih bilo skoraj vroče.
Naenkrat pa je zapihal veter in od zgoraj so nam naproti pridivajali oblaki. Nastala je taka megla, da se že na majhno razdaljo med seboj nismo videli. Megle so ostale le kratek čas, nato so nadaljevale pot po hribu navzdol.
Bližali smo se cilju. Še malo. Samo še malo - in končno smo utrujeni prispeli v to, toliko krat omenjeno planinsko kočo - Cojzovo. Utrujeni smo legli, a nekateri še dolgo nismo mogli zaspati, saj smo razmišljali, kako bo, ko se bomo spuščali po strmini navzdol.
Zbudili smo se zgodaj. Pogledali smo skozi okno in bili smo nad oblaki, nad živo modrimi oblaki. Zdelo se mi je, da je nad nami neskončno veliko morje. Na vsaki strani tega morja pa so bile visoke sive skale. Z odprtimi usti smo občudovali ta prizor.
Dopoldne smo se lovili okrog koče, okrog poldneva pa smo krenili. Pot je bila nevarna. Hoditi smo morali disciplinirano, v koloni, drug za drugim. Med hojo smo občudovali tiste, ki so po skalnih navpičnih stenah ob vrvi plezali navzgor. Čudili smo se, kako da se ne bojijo. Pot navzdol se mi je zdela krajša, kot pot navzgor. Ko smo prišli do koče, pri kateri smo prej začeli, smo imeli čas še za počitek.
S prijateljico Mihaelo sva se igrali z majhnim črnim kužkom, ki se je sprehajal tam okrog.

Čez nekaj časa je pripeljal avtobus, s katerim smo se odpeljali proti Ljubljani. Tam smo še komaj ujeli vlak, v katerem smo skoraj vsi zaspali. Šele v Pragerskem smo se zbudili, ker je vlak stal. Prispeli smo na Ptuj. Nekateri, tisti manjši planinci, so kričali: "Fuj, fuj, fuj, prišli smo na Ptuj, aj, aj, aj, hočemo nazaj!"
Tudi sami smo mislila tako, saj smo se imeli enkratno. Niti mislila si nisem, kako lepa je narava.
A tudi doma - v Ptuju je lepo, le tisti napisi: "Ne onesnažuj okolja!" ne pomagajo nič. Škoda!

Jerneja Brenčič
7. b

Letos smo se udeležili tudi številnih tekmovanj. Poskusili smo se v znanju iz kemije in se na regijskem tekmovanju v Mariboru uvrstili na republiško tekmovanje, kjer je ena učenka dosegla I. mesto. Na republiškem tekmovanju v Ljubljani pa so predstavniki 7. in 8. razreda dosegli 3. mesto.
Na občinskem tekmovanju iz matematike in SLO smo dosegli II. mesto.
Udeležili smo se tudi medobčinskega tekmovanja na natečaju Čuvajmo okolje za nas in bodoče razrede in dosegli III. mesto s priznanjem in nagrado.
Na občinskem tekmovanju Tito - revolucija - mir pa so naši predstavniki dosegli 4. in 5. mesto.
Vsem tekmovalcev iskreno čestitamo.
Preberete si pa lahko, kako je potekalo tekmovanje iz Vesele šole in področno tekmovanje v znanju iz materinščine.

OBČINSKO TEKMOVANJE V VESELI ŠOLI

Sobota, 12. 5. 1984 je bilo na naši šoli občinsko tekmovanje v Veseli šoli. Zbrali smo se ob 9. uri. Tekmovalcem iz drugih šol smo morali povedati, kje je razred, v katerem tekmujejo.

Pred tekmovanjem je bilo veselo. Vsi smo bili dobro razpoloženi, nikogar ni bilo strah - ni imel treme. Ko pa smo dobili vprašalnike, smo se zresnili. Vsi smo potihem računali, da bomo lahko prepisovali, če česa ne bomo znali. Nismo imeli sreče. V našem razredu so bile kar tri tovarišice, ki niso popustile. Zato smo morali iz možganov iztisniti vse svoje znanje.
Lansko leto sem zasedel na občinskem tekmovanju drugo mesto. Letos sem se bolj učil, več kakor drugi in sem potihem računal celo na prvo mesto. Vendar se moje želje niso uresničile. Osvojil sem 34 točk in zasedel tretje mesto. Po tekmovanju je bila malica. Medtem, ko smo čakali na razglasitev rezultatov, smo poslušali glasbo. Tekmovališče smo zapustili veselih obrazov. Upam, da se bom naslednje leto uvrstil
na občinsko tekmovanje in dosegel vsaj približno tako dobre rezultate kot letos. Tekmovanje je bilo dobro izvedeno, le škoda, da ga je moj prijatelj Danijel Šalamun na šolskem tekmovanju polomil. Lani sem z njim delil drugo mesto.

Klas Berlič
4. a

UDELEŽILA SEM SE PODROČNEGA TEKMOVANJA V ZNANJU IZ MATERINŠČINE

V soboto zjutraj sva se z Dušanko odpeljali v Maribor na področno tekmovanje v znanju iz materinščine. Z nama je šla tudi tovarišica Golobova, ki nas uči slovenščino. Z avtobusom smo se odpeljali do končne postaje. Tekmovanje je bilo na osnovni šoli Franc Rozman Stane, ki je velika in lepa. Na hodniku v prvem nadstropju so imeli akvarij. Razdelili so nas po razredih. Ob 8,30 se je začel prvi del tekmovanja. To je bilo pisanje spisa. Imeli smo dva naslova: Morebiti boš pa še pisal in Druge vrste sreča. Odločila sem se za drugega, ker sem bila prepričana, da vem na to temo napisati več. Pisala sem, kako so na srečo gledali v pisateljevi doli in kaj pomeni beseda sreča meni.

Časa smo imeli eno uro in pol, to je dve šolski uri. Nato smo odšli v jedilnico, kjer smo jedli sendviče in pili šok. Odmor je bil pol ure. Odpravili smo se nazaj in začel se je drugi del, to je bil test. Bala sem se ga bolj kot spisa. Ni bil lahek, a tudi težak ne. Ena stran je bila slovnice, dve strani pa v zvezi z knjigami, ki smo jih morali prebrati. To sta bili knjigi V gaju življenja ali Iz moje doline in Balada o trobenti in oblaku. Napisal ju je Ciril Kosmač. Po končanem testu smo imeli pol ure časa. Z Dušanko sva se odpravili ogledovat okolico. Šli sva pred kino Union in v samopostrežno restavracijo, kjer sva jedli sadno solato. Nato sva se odpravili na osnovno šolo Bratov Polančič. Tam smo si ogledali humoristično igro Zdravnik po sili, ki so nam jo pripravili učenci te šole. Res so jo lepo odigrali. Po predstavi so že prišli učitelji, ki so popravljali naše teste in spise. Za spis je bilo možnih 40, za test pa 60 točk, vseh možnih je bilo torej 100. Od teh 100 sem jih dosegla 48, Dušanka pa 58. Vendar, važno je sodelovati in ne zmagati. Predsednica slavističnega društva in neki tovariš sta nam razdelila priznanja in knjigo Skrivnosti Nika Grafenauerja. Ko je bila razglasitev rezultatov končana, smo se odpravili na avtobusno postajo.
Pričakovala sem, da bom nekje v sredini in to je bilo tudi res. Kaj več nisem pričakovala. Saj je važno sodelovati a ne zmagati. Z velikim veseljem sem zastopala našo šolo, saj sva bili z Dušanko edini iz cele ptujske občine. Če bom imela priložnost, se bom še večkrat udeležila česa podobnega.

Liljana Kovačec
7. a

Ker radi beremo, tekmujemo tudi za bralno značko.
Ob zaključku bralne značke nas vsako leto obišče eden izmed priljubljenih slovenskih pisateljev in pesnikov.
Letos nas je obiskala pesnica Milena Batič in nam povedala veliko zanimivega.
Med letom pa je bila pri nas tudi pisateljica Branka Jurca.

ZNAIMIV POGOVOR S PESNICO MILENO BATIČ

17. maja nas je obiskala pesnica Milena Batičeva. Učenci smo izvedli kratek program. Recitirali smo nekaj njenih del. Mladinski pevski zbor pa je zapel dve lepi pesmici. Učenke osmih razredov so prebrale kratek življenjepis iz pesničine mladosti. Nato pa je prišel na vrsto pogovor z našo gostjo. Za začetek nam je prebrala nekaj svojih pesmic. Medtem smo se že malo opogumili in ji začeli zastavljati vprašanja. Povedala nam je, da je njena prva pesmica izšla leta 1947. Spominja se še, v kateri reviji je bila napisana in na kateri strani. Takrat je bila stara 17 let. Napisala je več pesmi, kot jih je bilo objavljenih. Spominja se dogodka, ko so njihovo družino Italjani izselili. Bila je stara toliko kot dandanes otroci, ki obiskujejo četrti razred osnovne šole. Italijani so ponoči razbijali po vratih in jih zbudili. Porinili so jih na težki tovornjak in odpeljali so se. Med potjo je moral oče podpisati pogodbo, da se ne bodo nikdar več vrnili v stanovanje in da vse, kar imajo, dajo Nemčiji. Povedala je, da je prejšnji dan njihova zajkla skotila dvanajst mladičev in da sta z bratom nabirala trevo ter deteljico. Zanje po izselitvi družine je njihovo življenje postalo nekoliko bolj žalostno, saj so Italijani kmalu odpeljali očeta v taborišče. Kot majhna deklica je poznala dečka, ki so mu Italijani požgali dom, starše pa odpeljali v taborišče. Tedaj se je fant pridružil partizanom. Ker je poznala ptice pogorelčke, ga je začela primerjati s pogorelčkom.

Pozneje po kakšnih dvajsetih letih, pa je napisala pesem Pogorelček. Pesnica je dejala, da rada piše pesmi in da jih piše še sedaj. Nekatere njene pesmi nastanejo ponoči, ko ne more spati. Za konec je pesnica še podelila bralne značke. Vzeli so jih predstavniki iz vsakega razreda. Učenci, ki so imeli s seboj spominske knjige, so dobili še njen podpis. Ob lepem programu in pogovoru s pesnico nam je čas hitro minil. Presenečena sem bila, ko sem spoznala, da smo za vse porabili kar dobro uro.

Vesna Veingerl
3. a

OBISK PISATELJICE

Branka Jurca je pisateljica. Obiskala nas je in se z nami pogovarjala. Na proslavi smo bili učenci prvih razredov naše šole in cicibani iz VVZ. Ptuj. Pisateljica nam je govorila o svojem delu in odgovarjala na naša vprašanja. Sedaj, ko jo poznamo, še rajši beremo njene zgodbe iz Cicibana.

Maja Dobljekar
1. a

S svojimi prispevki bi se radi predstavili tudi mladi novinarji - člani dopisniškega krožka. Svoje prispevke redno objavljajo tudi v Ptujskem tedniku.

KURIRČKOVA POŠTA

V ponedeljek smo pri spomeniku Jožeta Lacka pospremili na pot kurirčkovo pošto. V torek pa je kurirčkova torbica prispela na našo šolo. Sprejeli smo jo na Vičavi pri spomeniku Olge Meglič.

Tam smo imeli miting. Nastopu učencev naše šole je sledil govor predsednika KS tov. Jožeta Petroviča in obujanje spominov borke iz NOB Fanike Vauda. Kurirčkova pošta je prenočila pri nas.

PREDSTAVILI SMO SE

V tem tednu so se učenci naše šole v okviru Naše besede predstavili z igrico Mojca Pokrajculja, Predstavo si je na žalost ogledalo malo učencev naše šole. Mladi igralci so igrali sproščeno in doživeto.

NASMEJMO SE ŠE MI

Naši mladi igralci so poskrbeli tudi za smeh. "Zajček" se ni mogel spomniti besede krojač. Pa je malo pojecljal, nato pa odločno povedal: "Jaz sem šiviljar." V dvorani se je zaslišal smeh.

Člani dopisniškega krožka
1. - 4. razreda

Precej nas je tudi dobrih športnikov, kar dokazujejo odlični rezultati na občinskih tekmovanjih, in sicer v atletiki; rokometu, košarki,...
Letos smo bili tudi organizatorji 1. pionirske olimpiade in ekipno dosegli II. mesto.
Dobrih rezultatov pa so zelo veseli tudi naši prvošolčki.

1. PIONIRSKA OLIMPIADA
V OBČINI PTUJ

Tudi letos smo pripravili v naši občini svečanost ob 25. maju - dnevu mladosti. Letos smo se odločili, da bomo ta dan proslavili nalo drugače, in sicer v športnem stilu.

Ideja o tem se je porodila na naši šoli. Učenci smo jo z veseljem sprejeli in kmalu smo poslali vabila za udeležitev olimpiade na vse osnovne šole v Ptujski občini. Odkar smo se pobratili s 3. osnovno šolo Koprivnica, z njo pridno sodelujemo in tudi Koprivničani so se odzvali na naše povabilo. Prišli so že v četrtek popoldan in vsi smo jih z veseljem pričakali.
V petek, 25. maja ob 9. uri je bila svečana otvoritev 1. pionirske olimpijade v občini Ptuj. Vsa tekmovanja so potekala na stadionu. Tekmovanja se je udeležilo 7. ekip. To so bile ekipe iz osnovnih šol Ljudevita Pivka, Cirkulan, Hajdine, Kidričevega, Franca Osojnika, Koprivnice in predstavniki naše šole.
Po slavnostnem prihodu na stadion in jugoslovanske himne je bil kratek kulturni program, najprej pa je predstavnik naše občine svečano otvoril olimpiado. Tekmovalci so tekmovali iz atletike. Vzdušje je bilo prijetno, vendar napeto, saj so si vsi želeli priti med prvo trojko, ker so bila za prva tri mesta nagrade in to zlata, srebrna in bronasta medalja. Vsi smo glasno bodrili naše predstavnike in že šteli medalje, navijali smo pa tudi seveda za predstavnike drugih šol. Ob 12. uri pa je napočil slavnostni trenutek, podeljevanje medalj prve pionirske olimpiade. Največ medalj so dobili predstavniki osnovne šole Franc Osojnik. S tem so si prislužili tudi pokal, ki pa je prehoden. Drugo mesto so ekipno dobili naši predstavniki, tretje pa Koprivničani.
Bili smo veseli vsake medalje, ampak veljalo je pravilo: važno je sodelovati in ne zmagati. Upamo, da bo tudi drugo leto pionirska olimpijada in da se je bo udeležilo še več šol.

Natalija Ivanuša
8. b

NA KROSU

V mesecu maju smo imeli športni dan - kros. Zbrali smo se na stadionu. Tekali smo učenci vseh razredov. Med dečki prvih razredov sem zmagal jaz. Uresničila se mi je moja želja. Bil sem vesel in ponosen, ko sem stal na najvišji stopnici in dobil priznanje.

Milan Leskovar
1. a

ŠPORTNI DAN

V četrtek smo imeli športni dan. Izvedli smo kros. V teku sem med deklicami iz prvega razreda zasedla 3. mesto. Prva je bila Mojca Perger iz 1. a, druga pa Jelena Čačkovič iz 1. a. Prve tri smo dobile pohvale.

Petra Hvalec
1. b

Učenci smo tudi ljubitelji živali.

MOJ PAPAGAJ

Rada imam živali. Želela sem si papagaja. Prišel je moj rojstni dan in želja se mi je uresničila. Ime sem mu dala Jaki. Je moškega spola in modre barve. Hranim ga s poslasticami, solato,jajčko, korenčkom in z zrnjem za papagaje. V kletki sem mu naredila kopalnico in skrbim za čistočo. Rada se z njim pogovarjam in ga imam rada. Ko pride noč, mu pokrijem kletko in zaželim lahko noč

Bojana Vogrinec
2. b

HRČEK

Doma imamo hrčka. Imamo ga v kletki. Je bele barve, le po hrbtu ima nekaj sivih pik. Podoben je miški. Ima izbuljene oči. V ustih ima dve vrečki, v kateri si naloži hrano. Najraje ima arašide. Hrano zanj kupimo. Dobi se že pripravljena. Ko ga mamica spusti iz kletke, se skrije za peč - na toplo. Ko spi, se zvije v klobčič.

Nataša Simonič
2.b

ROMAN MATJAŠIČ 8.A

PRVO JAJCE

Mamain očka sta februarja kupila šest malih kokoši. Kokoši so rjave barve. Hranimo jih s koruzo in suhim kruhom. Čez dan se pasejo na našem dvorišču. Najraje se pasejo na vrtu in zraven tega zobljejo ribez. Mama se jezi, ker ji uničijo rože na gredah. V nedeljo je kokoš znesla prvo jajce na vrtu. To je bilo 13. maja. Ko sem našla jajce, sem z njim odhitela do mame, očeta in brata. Presenečena in vesela sem jima pokazala prvo jajce. Vsi smo veseli, ker so naše kokoši začele nesti jajca.

Šemrl Mojca
2. c

Kaj bom, ko bom velik?
Umetnik ali čarodej?

MOJ POKLIC

Na žalost sem doma daleč od šole. Tako moram iti peš uro in pol, če ne pelje avtobus, ali pa, če me ne more peljati mamica. V šoli imam najraje likovni pouk. Moj ati pa pravi, da umetnik najbrž ne bom, morda pa bom, sposoben kakemu slepcu premazati hišo.

Milan Vidovič
2. c

PRIČARALA SEM SREČO

V sredo sem dobila telegram. Ko sem ga prebrala, sem bila zelo vesela. Ko je prišel oče, sem mu povedala, da moramo v Ljubljano na srečanje čarodejev.

Oče je prosil mojo razredničarko, če me bo pustila v Ljubljano. Tovarišica je ugodila očetovi in moji želji.
V petek zjutraj sem s starši odpotovala. V Ljubljani smo poiskali hotel, kjer bomo spali in jedli. Potem smo šli v Cankarjev dom. Tam smo se sestali čarodeji mnogih držav. Na seznamu, ki so ga pritrdili na pano, je bilo zapisano, da moram nastopati v prvem delu programa. Moja nestrpnost se je stopnjevala. Tedaj je prišel predsednik in rekel, da se moram že pripraviti, ker bom čez dvajset minut na odru.
Pred nastopom sem imela tremo. Že so me poklicali. Ko sem prišla na oder, so mi navzoči ploskali. Potem sem nastopala za otroško matinejo in za televizijo.
Zvečer je bil galažoj. Morda ne veste, kaj je to? To je zbor vseh "čarovnikov," združen z zabavo, plesom in podelitvijo priznanj in nagrad. Tudi jaz sem bila povabljena. Zdelo se mi je imenitno. Dobila sem pokal za doseženo drugo mesto. To je bila moja sreča, ki je ne znam opisati.

Kocmut Mirjana
5. a

Jaz, moji sošolci, naš razred ...

RAZREDNA SKUPNOST

V našem razredu je 26 učencev. Vsi smo delavni. Skrbimo za red in disciplino. Pomagamo slabim učencem. Redno pišemo domače naloge. V redovalnici nimamo slabih ocen. Redno obiskujemo sestanke, čistili smo okolje in zbiramo papir.

Denar od papirja vlagamo v PH. Ne zamujamo pouka in ubogamo svojo tovarišico. Včasih ji nagajamo. Ko se pri vedenju popravimo, nam tovarišica vse oprosti. Sedaj se vsi veselimo, ker gremo na izlet.

Hojka Berlič
2. a

NAJ SE PREDSTAVIM

Sem Matej Prekoršek, učenec osnovne šole Olga Meglič. Star bom osem let. Hodim v 1. a razred. V šolo hodim peš, ker je zelo blizu mojega doma. Naša šola je zelo velika in zelo stara. Imamo telovadnico in malo dvorišče. Škoda, da nimamo velikega. Šola je dobila ime po borki. V šolo hodim zelo rad.

Matej Prekoršek
1. a

Sonce sije, dežek gre ...

DEŽUJE

Dežuje. Dežne kaplice padajo na prašne ceste in na rdeče strehe. Ljudje se skrivajo za pisanimi dežniki. Nekateri so prekriti s palerinami. Otroci skačejo po lužah, da škropi na vse strani. Mlade dame se jezijo. Reke in potoki glasno žuborijo. Kmalu se zjasni. Sonce se prikaže iza črnih oblakov.

SOŠOLEC JURE PRI POUKU

Moj sošolec Jure je rad vesel. Če mi pri pouku kaj manjka, mi posodi. Obleko ima vedno čisto. Včasih se vede lepo, včasih pa nerodno. Če nam pokaže tovarišica kakšno novo operacijo pri računanju, je vedno živčen. Postave je majhne in debelejše. Lase ima temno rjave. Včasih je neroden, drugače pa natančen. Je nestrpen in to me živcira. Po naravi je pošten. Da bi bil kdaj skop, se še ni zgodilo. Moj sošolec Jure je prijazen.

Dušan Slavinec
3. c

Zrak je lahkejši. Ljudje zaprejo dežnike. Spet sije toplo pomladansko sonce. Ptički zopet veselo prepevajo. Vse je zopet oživelo.

Polonca Kolarič
4. b

POSIJALO JE SONCE

Zjutraj, ko se zbudim, zaslišim petje ptic. Vstanem in pogledam skozi okno. Izza hribov se prebuja sonce. Stopim na prag. Vse je najlepše: sonce toplo sije, oprašeni cvetovi na sliwi oddajajo prijeten vonj in rdeči tulipan je odprl svoj zaspani cvet in zadehtel.

V sadovnjaku se sliši le brenčanje čebel. Brezo pozibava veter. Listje na brezi začne šelesteti. Prav lepo je sedeti v hladni senci breze. Sonce se skrije za oblake. Mrak pade na zemljo. Zjutraj bo me sonce spet zbudilo. Vesela sem, da imam takšnega budilca kot je sonce.

Kovač Bogdana
4. b

Učenci zelo radi poslušamo glasbo, pa naj bo to sodobna ali pa klasična glasba.
Ob nežni glasbi pa se naše zaljubljene sedmošolke in osmošolke tudi zamislijo.

Pripravili sva anketo, v kateri so sodelovali 5. razredi.
Vprašanje se je glasilo: " Kaj ti pomeni beseda glasba?"
Nanje sva dobili veliko zanimivih odgovorov in mišljenj.
Sodelovalo je 60 učencev in izbrali so 21 odgovorov.
Med njimi naslednje:

- Beseda glasba je nekaj veselega nas vseh.
- Beseda glasba mi pomeni razvedrilo in veselo razpoloženje.
- Glasba mi pomeni vir življenja, pri kateri uživam.
- Glasba je razvedrilo človeku, ki jo rad posluša.
- Glasba je pesem, veselje, razočaranje ...
- Glasba mi je všeč. Najrajši poslušam disco glasbo.
- Glasba je umetnost.
- Glasba mi pomeni doživljanje lepih trenutkov.
- Glasba je nekaj, kar rada poslušam.
- Glasba me zelo zanima.
- Glasba je kot neka pripoved.

- Glasba mi pomeni mnogo. Tudi jaz hodim v glasbeno šolo.
- Glasbo rad poslušam, vendar ne vsako.
- Ob glasbi se dobro počutim.
- Brez glasbe bi bilo težko živeti.
- Glasba je pesem.
- Glasba mi pomeni veliko, veliko ...
- Glasba je del našega življenja.
- Glasba je umetno petje.
- Glasba me včasih razveseli, včasih pa razžalosti.
- Glasba je velika beseda, ki mi pomeni vse.

Dušanka Koštomaj in
Barbara Petrovič
7.a

MOJA NAJLJUBŠA PODOBA

Kadarkoli, kjerkoli sem, imam pred seboj tvoj obraz, nasmeh, besede. To je tudi vse, kar mi je ostalo od tebe, od tvojih besed in nasmehov. Kadarkoli se srečava, se obrnem vstran, ker mislim, da je tako najbolje, čeprav vem, da lažem sebi, drugim in tebi. Čisto nič posebnega nisi, le eden v množici drugih, a zame edini. Nikoli se ne boš spremenil, nikoli! Spominjam se vsega tako natanko, kot bi se zgodili včeraj! Tako srečna sem bila ob tvoji strani, srečna kot nikoli doslej.
Ves čas sem čutila pred seboj prepad, ki naju bo ločil, zato sem živela v svetu sanj in lepo mi je bilo. Ali se spominjaš vsega, kar sva preživela skupaj? Ali se spominjaš?
Praviš, da me imaš rad. Rada bi ti verjela, vendar ti žal ne morem. več! Ti si ti in jaz sem jaz! Nikoli ne bi verjela, da je prva ljubezen tako boleča. Mislim, da te nikoli v življenju ne bom pozabila, pa ne zato, ker si moja prva ljubezen, marveč zaradi tega, ker sem čutila in še čutim do tebe. In ko se bova ponovno srečala, me ne sprašuj preveč, kajti mislim, da so besede odveč. Ne glej me s tistimi svojimi očmi, kajti kadarkoli zagledam lesk tvojih oči, me tako hudo zbode pri srcu.

Midva sva končala, si povedal vse. Le zakaj si odšel? Ni važno, saj bom tako tiho, kot sem v tvojem življenje prišla, tudi odšla. Dala sem ti vse, kar sem imela, ostala mi je le solza. Te ti ne dam! To je vse, kar imam zase. In to solzo potrebujem, da z njo izbrišem vse, kar je še ostalo v meni!

Nena
8. r

Ob koncu leta pa se vsi skupaj še nasmejmo!

MALI OGLASI

1. Kupim lijak za vlivanje znanja v glavo. Naj ne bo predrag, ker sem kreditno nesposoben, žepnine pa je malo. Šifra: Znanje več velja kot kup zlata.

2. TV in kinomolji - pozor! Kupim skrčeno vsebino nadaljevanke Strici so mi povedali. Ponudbe pošljite pod šifro: Težave pri slovenskem jeziku.

3. Iščem pogumnega osmošolca, ki bi bil pripravljen, za primerno nagrado, odnesti spričevalo mojim staršem. Samo resne ponudbe pod šifro: Previdnost je mati modrosti.

4. Ob koncu osnovnega šolanja zamenjam polne zvezke s praznimi. Šifra: Posel, ki se splača.

5. Kupim lepo urejeno literarno mapo za 8. razred, saj sem že vse leto brez nje. Samo resne ponudbe pod šifro: Lepo je, če imaš vsaj zadnji dan vse pri roki.

6. Prodam najboljšemu ponudniku izrabljeno kulico, svinčnik brez konice in šestilo brez ene polovice. Ponudbe pod: Osmo leto je bilo dolgo.

7. Iščemo kupce za kopico učiteljev ki bodo, ko bomo mi odšli, ostali brez reprodukcijskega materiala. Šifra: Uvoz je na področju šolstva prepovedan.

8. Sto fotokopij priljubljenih pevcev in pevk zamenjam za eno samo fotografijo Janka iz 7.b

9. Poštenega najditelja veselja do učenja, ki sem ga izgubil na poti v šolo, prosim, naj mi ga proti nagradi (dve kremni rezini) vrne na naslov:
Polde Požek, Cesta izgubljenih upov
Mižale

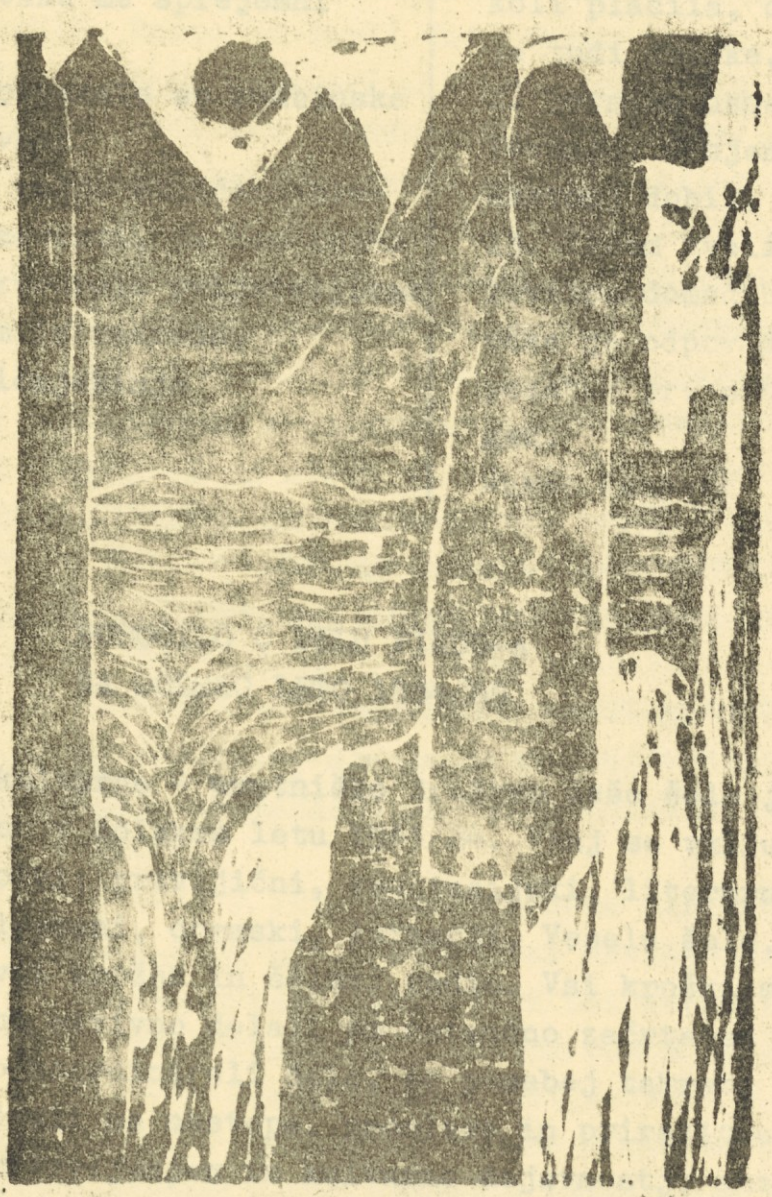

MATO VARGIČ 7.A

Midva sva končala, si povedal vse. Le zakaj ti odšel? Ni važno, saj bom tako tiho, kot sem v tvojem življenje prišla, tudi odšla. Dala sem ti vse, kar sem imela, ostala bi [illegible] kar imam zase. In [illegible] vse, kar je še ostal[illegible]

Ob koncu [illegible]

MALI OGLA[illegible]

1. Kupim [illegible] literarno znanje [illegible] saj sem že vse predlog, [illegible] ponudbe sposoben, [illegible] Šifra: Zn[illegible] če imaš vsaj "kuj[illegible] roki.

2. TV in [illegible] ponudniku Kupim akr[illegible] svinčnik brez ljevanke [illegible] brez ene polodali. Kom[illegible] pošljite [illegible] Osmo leto je šifro: Te[illegible] pri alov[illegible] kopico učitelj[illegible] jezika.

3. [illegible] odšli, ostali ki bi bil [illegible] ga materiala. merne nagrade [illegible] področju šolstva [illegible] povedan.

valo mojim starsem. Samo resne ponudbe pod šifro: Previdnost je [illegible] modrosti.

4. Ob koncu osnovnega šolanja zamenjam polne zvezke s praznimi. Šifra: Posel, ki se [illegible] spisže.

8. Sto fotokopij priljubljenih pevcev in pevk z [illegible] za eno samo fotografijo [illegible] iz 7.b

9. Poštenega najditelja veselja do učenja, ki sem ga izgubil na poti v šolo, prosim, naj mi ga proti nagradi (dve kremšnitni rezini) vrne na naslov:

Polde Požek, Cesta izgubljenih upov [illegible] Mižale

10. Iščem dvojnika z bogatim znanjem. Čaka me sprejemni izpit.
Šifra: Odpovedale so rodbinske in druge vezi.
11. Kupim večjo količino bledoželene zavisti, da bom lahko z njo konkurirala prijateljicam in sosedom iz razreda.
Mojca Odličnjakinja

12. Zastonj, brez kakršnega koli plačila, oddam vse cvetke, pa tudi dvojke, ki jih dobim v I. letniku usmerjenega izobraževanja. Cenjene ponudbe pod: Zastonj dobil, zastonj oddam.
13. Iščem kvalificiranega izdelovalca domačih nalog, kajti očka je odpovedal na vsej črti, posebej pri matematičnih nalogah.
Jakec Zehavec

POROČILO O DELU PIKUD-a ZA ŠOLSKO LETO 1984/85

Pionirsko kulturno - umetniško društvo naše šole je bilo ustanovljeno v šolskem letu 1983/84. Vanj so vključeni naslednji krožki: pravljični, recitacijski, literarno-dopisniški, likovni, glasbeni, dramski, lutkarji, Vesela šola, pevski zbor, likovni krožek in šolski radio. Vsi krožki so v letošnjem šolskem letu aktivno delali po natančno začrtanem programu. Mentorji so koordinirali delo, še posebej takrat, kadar smo se pripravljali na nastope, proslave in prireditve.
S kulturnim življenjem in kulturno dejavnostjo smo začeli že v mesecu septembru, saj smo sodelovali na proslavi v KS Olga Meglič in pripravili program za dan pionirjev.
Vsi učenci so si za 1. kulturni dan šole ogledali v Cirkovcah predstavo Pika Nogavička.
PIKUD se je aktivno vključil in pripravil program ob dnevu šole in dnevu republike.
Pripravili smo kulturne aktivnosti za osnovno šolo Cirkovce, in sicer:
1. skupina a) Debela repa (lutkovni krožek)
b) Zlata goska (dramski krožek)

2. skupina glasbena pravljica Peter in volk
3. skupina lepljenka na temo MIR
4. skupina recital Oh, ta nora leta (recitacijski krožek).
Izvedli smo tudi drugi kulturni dan. V Mariboru smo si ogledali gledališko predstavo z naslovom Izlet.
V mesecu decembru smo pripravili srečanje z vojaki garnizona Dušan Kveder.
Ob novem letu smo izvedli program: v KS Olga Meglič, KS Dušan Kveder, za otroke iz vrtca in za učence osnovne šole Ljudevita Pivka ter proslavo za ostarele občane.
Program je pripravil lutkovni krožek.
Ob kulturnem prazniku smo imeli kulturne aktivnosti skozi ves teden:
- koncert tamburaškega orkestra
- razstava likovnih del japosnkih pionirjev iz zbirke prof. Golje
- podelitev priznanj aktivnim učencem za delo na kulturnem področju
- ogled kulturnih ustanov v Ptuju
- lutkovna predstava za učence 1. in 2. razredov Lakota je najboljši kuhar (lutkovni krožek)
- igrica Zlata goska (dranski krožek)
- srečanje s pisateljico Branko Jurva
V mesecu marcu smo z učenci lutkovnega in dramskega krožka nastopali v gledališču z igrico Mojca Pokrajculja.
Komisija za kulturno delo na šoli je organizirala ogled pantomime Andresa Valdesa v SSC.
V maju nas je obiskala pesnica Milena Batičeva. Njej in vsem učencem, ki so osvojili bralno značko, so učenci recitacijskega krožka in mladinski pevski zbor pripravili kulturni program.
Učenci pravljičnega krožka so brali pravljice in poslušali posnetke. Pri pravljičnem krožku so si učenci bogatili čustveno življenje, krepili besedni zaklad in brusili domišljijo.
Spoznavali so pozitivne karakterne lastnosti.
Na šoli je aktivno delal tudi šolski radio.

Učenci so izvedli oddaje ob praznikih in spominskih dnevih. Skupno so imeli štirinajst daljših oddaj in več kratkih. Redno so imeli tudi obvestila in objave o tekočem delu na šoli.
Delovala sta tudi dva likovna krožka, ki sta uspešno urejevala panoje na hodniku in izdelovala priložnostna darila.
Oba pevska zbora - otroški in mladinski pevski zbor sta se uspešno predstavila na občinski reviji otroških in mladinskih zborov. V mesecu juniju je mladinski zbor zastopal občino Ptuj na medobčinski reviji mladinskih zborov pobratenih občin v Koprivnici.
Literarnodopisniški krožek je svoje izdelke objavljal na stenčasu in jih pošiljal za objavo v Ptujski Tednik in 7D. Zanimivejše prispevke so predstavili na zaključni prireditvi, precej pa je objavljenih v šolskem glasilu. Skozi šolsko leto so se odzivali na razne razpise. Člani krožka so skrbeli za ureditev panoja, kjer so pripravljali spominske razstave o naših pesnikih in pisateljih in urejali so literarni stenčas.
Naše kulturno delo v letošnjem letu smo zaključili s kulturno prireditvijo za starše v gledališču. Na tej prireditvi so sodelovali učenci recitacijskega, literarnodopisniškega, lutkovnega. dramskega krožka, oba pevska zbora, folklora, ritmika in gimnastični krožek.
Pred koncem pouka bomo pripravili še razstavo likovnih in tehničnih izdelkov naših učencev.
Ob koncu se zahvaljujem vsem učencem in mentorjem, za aktivno delo na kulturnem področju.

Mentor PIKUD-a
Vida Grdiša
Vodja komisije za pripravo kulturnih dni:
Vera Golob

OŠ OLGE MEGLIČ

K 908 Domoznanstvo
MI KUJEMO
/1984

100000109

COBISS ©